

Nieuwsbrief Sint Maarten en Sint Nicolaasfeest 2015

De jaarfeesten zijn in onze speelzaal de leidraad waarmee wij door het jaar wandelen en de seizoenen beleven.

Het eerste feest was eind september, het oogstfeest van “Sint Michaël”. De zomer is ten einde, de oogsten worden binnengehaald en helpen ons de winter door. Tegenwoordig gebeurt dit voor een groot gedeelte buiten ons gezichtsveld maar het gebeurt wel. Samen met de peuters hebben we geknutseld, lavendel geplukt, appelmoes gemaakt, appeltjes gepoetst om er een appelvrouwtje van te maken en op het feest zelf heerlijke appelflappen gebakken en natuurlijk gegeten. Met het prentenboek erbij hebben we het verhaal van het laatste eikeltje in de kelder, dat uitgroeit tot een hele grote eik vertelt. Deze eik groeit dwars door het dak van het huisje van de oude man en vrouw om vervolgens helemaal bij de hemel uit te komen. Wanneer de oude man helemaal naar boven in de boom is geklommen, ontmoet hij daar “Sint Michael” en deze geeft hem een graanmolentje voor zijn vrouw. Met dit molentje kan zij moeiteloos alle eikeltjes tot meel malen, om er vervolgens eikelkoekjes van te bakken. Vanaf dat moment hebben ze geen honger meer gehad.

Sint Maarten.

Het eerste lichtfeest vieren we op **donderdag 12 november**, het feest van “Sint Maarten”. Voor de **ochtendgroep om 11.15 uur en voor de middaggroep om 15.45 uur**. Midden in de herfst lopen we trots, over alle gevallen bladeren, met onze zelfgemaakte lampion zingend over stoep en plein naar de “Rijke” man die ons wel wat geven kan. Na afloop is er warme chocomel en thee met iets lekkers erbij. Als kabouter Pim naar bed is gebracht gaan alle peuters naar huis.

De legende van “Sint Maarten” illustreert het geven als kwaliteit van het hart, geven is een vaardigheid die je niet zomaar gegeven is en veel oefening vraagt. We vertellen het verhaal van Marieke met “**Kleine Beer**” en de optocht van Sint Maarten. Het is een prachtig boek/verhaal over delen, geven, ontvangen, licht en warmte. Met veel plezier luisteren de peuters ernaar en willen het steeds weer horen.

En zo gaat het ook met het versje over Zilverdraad. Elke keer is het ontzettend spannend om naar “**Zilverdraad**” te kijken die naar boven klimt en als ze haar webje heeft bekeken weer heel snel terug kruipt naar haar holletje. De peuters krijgen er geen genoeg van en om aan de vraag van “nog eens” tegemoet te komen laten we Zilverdraad wel drie of meer keer te voorschijn komen en weer verdwijnen. Dikke pret met ons allen.

***De betekenis van het
Sint Maartenfeest.***

Martinus de strijdbare (held), geboren in het jaar 316 na Christus. Toen hij 10 jaar was kwam hij voor het eerst met de Christenen in aanraking en zag hij voor het eerst een kruis. Zijn vader was een voornaam man in het leger van Italië, wiens grootste wens was dat Martinus in zijn voetsporen zou volgen. Opmerkelijk en uitzonderlijk voor die tijd was de hoge functie die Martinus bekleedde in het leger, en het respect waarmee hij zijn "ondergeschikten" behandelde, reeds op 15- jarige leeftijd.

De Legende.

Martinus moest een zware tocht ondernemen met het leger. Zo kwam hij op zijn 18e met zijn legeronderdeel aan bij de stad Amiens. Het was koud, bijna donker, de poorten zouden weldra gaan sluiten en het leger moest zich haasten om op tijd binnen de muren van de stad te zijn. Maar Martinus zag buiten de poort een arme bedelaar. Martinus had hem niets te geven, geen brood of aalmoes. Hij aarzelde echter niet en sneed zijn mantel in twee en gaf een helft aan de bedelaar. 's Nachts verscheen in een droom Christus aan zijn bed met om zijn schouders de halve mantel van de bedelaar. Christus spreekt tot de engelen: "Ziehier Martinus, nog niet eens gedoopt, heeft mij gekleed." Hierop besluit Martinus zich te laten dopen, hij verlaat het leger en wijdt zijn verdere leven aan het geloof.

Elkaar zien en ontmoeten.

Sint Maarten is het eerste feest van de grote advent. Het is ook het eerste feest dat in het teken staat van het licht, maar ook van elkaar zien en delen. De natuur toont zich op zijn aller ruwst, de mens trekt naar binnen in de warme omhulling van het huis en ontsteekt er het vuur en de lichten. Waarom gaf Maarten niet zijn hele mantel? Wat is dat voor een gift, een halve mantel? Een mantel was een rijk bezit, waar je een half leven mee deed. Kleding werd eindeloos versted en als je nagaat dat de soldaten hun hele uitrusting inclusief paard zelf van hun soldij moesten betalen, geen vetpot, dan kun je wel nagaan dat die mantel een zeer kostbaar bezit was, die ook nog eens als deken diende. Maar er schuilt nog een diepere betekenis in het schenken van de halve mantel. Dit feest gaat over delen. Maarten was een verstandig man, hij deelde de mantel, hij hield ook nog wat voor zichzelf. Als bedelaar krijg je een halve mantel, die van buitenaf naar je toe kan komen, de andere helft zul je zelf door eigen innerlijke activiteit moeten laten ontstaan. Een ander kan jou niet geheel omhullen, je zult er zelf ook aan moeten bijdragen. Dat geldt zelfs voor een baby. Anderzijds moet de schenker niet onverstandig zijn. Het is goed te delen, maar niet zo, dat je zelf bevriest. Roofbouw op jezelf plegen door je helemaal weg te schenken maakt je uiteindelijk tot een bedelaar. De omhulling die wij iemand schenken moet niet verstikkend zijn, maar de ander in zijn waarde laten en hem/haar innerlijke kracht geven om door te gaan en uiteindelijk zelf weer het heft in handen te nemen.

Het keerpunt.

Terwijl Martinus nog in het leger diende (onder de keizer) moest er een grote slag geleverd worden. Martinus zei: "Ik ga ongewapend de strijd in". De keizer vond dat Maarten laf was, maar kreeg ongelijk toen de andere partij van de slag afzag. Zo bleef Martinus gespaard. Hoewel hem hoge banen werden aangeboden koos hij

bewust voor een sober, karig leven. Hij wordt uiteindelijk bisschop van Tours en hier worden vele wonderen aan hem toegeschreven. Hij sterft op 11 november 397.

De ontwikkeling van het feest.

Eerst was het Sint Martinusfeest een feest voor iedereen, waarbij men in processie liep. Later werd het een kinderfeest. De boeren maakten het land klaar voor de winter. De rijke oogst lag in de schuren. De kinderen togen met "bedelzakjes" langs de deuren en kregen dan noten, vruchten en fruit mee.

Bron: Vrije Opvoedkunst

De Sint Maarten liedjes die wij op de speelzaal met de kinderen zingen zijn.

Sinte, sinte Maarten, de koeien hebben staarten.
De meisjes hebben rokjes aan, hier komt Sinte Maarten aan.

Ik loop hier met mijn lantaarn, en mijn lantaarn met mij.
Daar boven stralen de sterren, beneden stralen wij.
Mijn licht is aan, ik loop vooraan, van rimmela, rammela, bom.
Mijn licht is uit, ik ga naar huis, van rimmela, rammela, bom.

Lampionnetje, lampionnetje, schijn maar in de donk're nacht.
Als een sterretje, als een zonnetje licht heeft steeds geluk gebracht

Sint Martinus Bisschop, roem van alle landen.
Dat wij hier met kaarsjes lopen, is voor ons geen schande.
Hier woont een rijk man, die ons wel wat geven kan.
Geef een appel of een peer, kom 't hele jaar niet weer.

Het feest van Sint Nicolaas.

Voordat we het volgende lichtfeest gaan vieren is er eerst het grote kinderfeest "Sint Nicolaasfeest". Het geven en ontvangen is al even geoefend met Sint Maarten. Maar in welk een grootse vorm komt dat terug rondom 5 december! Eén groot feest van heimelijk schenken en in stilte genieten van het blijde gezicht van een ander; het werkelijk proberen te ontdekken wat een ander nodig heeft en hem

daarmee verrassen. En dan die andere kant: de stille vermaningen met milde humor gebracht. Want alles staat geschreven in dat grote gouden boek, al je daden en gedachten. Anderen mogen, in naam van Sint Nicolaas, jou bewust maken van allerlei eigenschappen en gewoonten waarin je vastzit. Een ander houdt je een spiegel voor en laat je zien zoals anderen je zien. Het is niet altijd even prettig om zo gedwongen te worden naar jezelf te kijken. Het is een soort louteringsproces waar we met z'n allen doorheen gaan. En deze loutering valt in de eerste Adventsweek.

Ieder jaar kun je het als een geschenk ervaren, dat de drukte en het kabaal dat hoort bij pakjes geven en ontvangen, uitgeleefd kan worden op de Sinterklaasavond. In de volgende weken ebt het lawaai weg, en dan wordt het mogelijk om in alle stilte met open oren te luisteren naar de Kerstboodschap, niet meer afgeleid door het geknisper van pakpapier. Geven is dan misschien zaliger dan ontvangen, maar op de goede wijze ontvangen blijkt meestal veel moeilijker te zijn!

LET OP: Ouderavond voor Sint Nicolaas.

Voordat we het Sint feest op de speelzaal kunnen vieren gaan we een cadeautje knutselen op WOENSDAG 18/11 van 20.00 - 22.00 uur en op maandag 23/11 van 20.0 - 22.00 uur. Er komt een lijstje op tafel te liggen waarop iedereen aan kan geven wanneer men komt.

Sint Nicolaas

Voor ieder kind vormt het feest van Sinterklaas ongetwijfeld een hoogtepunt in het jaar. De statige vriendelijke oude man met zijn geheimzinnige/vrolijke pieten. Het "zomaar" krijgen van cadeaus (van een goedheiligman nog wel), de spanning en drukte eromheen, dit alles beleven de kinderen heel intens.

Het sinterklaasfeest komt zowel vanuit het Germaanse verleden (God Wodan) als vanuit de christelijke traditie (Bisschop van Myra).

Vanuit het Germaanse verleden zien we dat er in de midwintertijd grote feesten worden gevierd. Deze hadden over het algemeen te maken met de terugkeer van de zon, met vruchtbaarheid en met het feit dat de aarde helemaal ingeademd (in ruste) is, geen groene bladplanten met in- en uitademing meer.

De goden die vooral vereerd werden waren Wodan(Odin) die ook wel schimmelrijder werd genoemd, de bokkerijder (kerstbok in Zweden) en Freijer of everzwijn (marsepein varken). Deze laatste godheid was een uitgesproken vruchtbaarheidsgod.

Er werden in die tijd ook vele offers gebracht om de goden gunstig te stemmen. Een naklank van deze offergaven vinden we nu terug in allerlei Sinterklaas lekkernijen: suikerbeesten, deegfiguren (taai-taai, speculaas), vruchten, noten (marsepein, amandelspijs) en voor de schimmel leggen we ook altijd wat klaar (wortel, brood, water).

Ook de Christelijke invloed is waarneembaar. De bisschop van Myra (geboren in Turkije ca 270) is een heilige die vele volken heeft aangesproken. In Rusland wordt hij vadertje Nicola genoemd en is daar heel belangrijk. Het medeleven en medelijden hebben met je medemens, elkaar helpen en in liefde naar elkaar kijken is een Christelijk aspect dat je bij onze Sinterklaas terug vindt. Ook het geven van cadeautjes aan elkaar als "plaatsvervanger" van de Sint.

Sinterklaas is een liefdevolle figuur die zijn goede werken bij nacht doet, vergezeld van zijn Zwarte Piet. De altijd vrolijke, gulle, beweeglijke grappenmaker. We lachen om hem en genieten als hij iets ondeugends doet, iets stouts met een schuin oogje naar

Sinterklaas, grenzen verkend, we herkennen in hem een bruisende vitaliteit, vol fantasie en plagerijtjes, we maken uit zijn naam onze plagende gedichten en surprises. De levenslustige Piet heeft verjongende levenskracht, hij verlost ons uit de zwaarte, brengt ons in beweging. Sinterklaas en Zwarte Piet zijn

Kindervrienden, letterlijk en figuurlijk: Vriend van het Kind dat in ieder van ons leeft.

Allemaal een fijne Sint Maarten en Sint Nicolaastijd toegewenst.

Namens ons allen,

Renée, Merel (maandagochtendgroep)

Geri, Josje en Rina (maandagmiddaggroep) en Ria.

